

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 7. De Iurisdictione Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

I. Inter ea, quæ Episcopo ratione ordinis competunt, discrimen est. Quædam enim iure divino seu ex institutione Christi habet, alia verò ex Ecclesia ordinatione. Jure divino Christus conficit, & oleum infirmorum: Sacramentum confirmationis confert, Clericos creat, Sacerdotes & Episcopos consecrat. Reliqua in Jure Canonico sancta & Episcopistri, buia sunt. Unde per dispensationem aliquando minoribus Episcopo Prælati communicantur. At inquis, etiam priora illa quæ iure divino competere dicuntur, ab aliis subinde conficiuntur. R. fieri aliquando nutu & auctoritate Summi Pontificis, qui quasi Delcgatos constituit: quæ in re Pontifex jus divinum, & Christi institutionem non mutat, quia non facit, ut inferior Sacerdos sit Minister ordinarius, sed solum efficit, ut Minister delegatus sit, quod Christus minimè prohibuit. Idem tamen de Diaconis non est dicendum, quæ si pari modo potestas consecrandi Eucharistiam, & offerendi illis tribui possit, quia licet in sacro Ordine consistant, charactere Sacerdotali, & potestate, quæ multò superioris gradus est, carent. In caso necessitatis tamen, cum nemo Sacerdos adest, corporis Domini ei diligentie nem faciunt. V. Layman. I. 5. tract. 4. t. 6. n. 2.

II. Si Episcopus Presbytero committrat, quæ ordinis Episcopalis sunt, ut confirmare, christma confidere, & sim. non solum illicita, verum etiam irrita collatio est: quia ejusmodi potestatem delegare ad solum Pontificem pertinet. Glo in c pervenit D. 95. c. Manus de conf. d. fl. 6. Abb in c. Quanto de consuetudine Armilla V. Episcopus n. II. Bellarm. de Confirm. cap. 12.

Greg. Valent. IV. disp. 5. q. 2. pun. 1. Fillac. tr. 3. c. 2. n. 27. Reginald. I. 28. cap. 4. n. 17. & seq. Neque audiendus Ledesma qui q. 72. art. 1. afferit, tantam in Diœcensi sua potestatem habere Episcopum, quantum in universa Ecclesia Pontifex habet. Hoc enim illimitatè positum à DD. passim rejicitur, quia nec ratione probati, nec exemplis, aut inductione confirmari potest: sed potius falsum esse patet 1. ex potestate dispensandi in sacerdorum ordinum exercitio 2. irritandi clandestina matrimonia, quod nemo Episcopus potuisset. 3. redendi personas inhabiles ad matrimonium: vel ratione voti, aut alicujus delicti. 4. constituendi & determinandi censorias. 5. ex potestate canonizandi Santos. Denique aliis multis, quæ communem Ecclesiæ statum concernunt. Quocirca axioma illud, licet non à Ledesma, sed aliis pluribus laudetur, vel omnino explodem dum est, vel ita limitandum, ut intelligatur de corerum, & actionum genere tantum, quæ ad ordinariam, & communem animarum curam, ac provisionem pertinent, sine quibus manca & inutilis Episcopi vigilancia, & administratio esset. V. Barb. de potest. Epis. par. 2. all. 33. Suar. V. disp. 7. Sess. 4. n. 5. Sanch. I. 1. de Matr. disp. 51. n. 3. Laym. I. cit. c. 7. §. 2.

§. VII.

De Potestate Jurisdictionis.

Quia potestas Jurisdictionis varia, & multiplex est, in certas classes redigemus. Septem invenio. Prima est eorum, quæ pertinent ad Sacramentorum administrationem in totâ Diœcensi suâ. Secunda

ta de corrēndis superstitutionibus, & abusib⁹ rituum, aut cāremoniarum, quæ per incuriam pastorum irrepunt. Tertia de prēdicatione verbi divini per Dicecēs⁹ suam. Quarta de causarum Ecclesiasticarum decisione. Quinta de visitatione Diœcēsis. Sexta de specialibus quibusdam officiis. Septimo denique de his, in quibus Episcopus, ut Sedis Apostolicæ Legatus agit.

CLASSIS I.

De Curā Animarum.

1. **E**piscopus sollicitè invigilare debet, ēne animarum cura in Diœcēsi sua ullo prætextu negligatur, exemplo Christi, & Apostolorum, Paulicūm primis, qui omnes pro ovibus suis posuerunt a nimam suam. *Ioan. 10. 10. Act. Apost. hist. Eccl. Et Conc. Tr. Sess. 6. c. 1.* omnes quoquā nomine aut titulo præfectos Ecclesiarū monet, ut attendentes sibi & universo gregi, in quo Spiritus Sanctus posuit eos, regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo, vigilent, sicut Apostolus præcipit *Actōr. 10. 1. Tim. 4.* in omnibus laborent, & ministerium suum impleant.

2. Examinare quoquā beneficiarios à patronis suis præsentatos, licet confirmatio illorum ad inferiores Prælatos speget. *Conc. Trid. Sess. 25. c. 9. de ref.* Item quoslibet extraneos Clericos ab aliis ordinatos, antequam ad Ecclesiastica munera admittantur *Con. Trid. Sess. 14. de ref. cap. 3.*

3. Instituere Vicarios in curatis beneficiis quæ unita sunt cathedralibus, Collegiatis, aut aliis ecclesiis, vel monasteriis. Nominatio siquidem eiusmodi Vicariorū ad patronos pertinet, sed approbatio ad episcopum *Co. Tr. Sess. 7. c. 7. & Sess. 24. c. 18.*

& ibid. in Comment. Barbosa.

4. Patochis infirmis & illiteratis qui officio suo titè fungi nequeunt constitue-re Coadiutores *Co. Tr. Sess. 21. c. 6. Salzedo in Pract. Diaz c. 21.*

5. Vicarium constituere in ecclesia vacante, donec legitimus parochus canonicè eligatur *Co. Tr. Sess. 24. c. 18.*

6. Approbare Controversias omnes sacerdotalium, sive ii Regulares, sive seculares sint. *Con. Tr. Sess. 23. c. 15.* ubi à Congregatione Cardinalium definitum est, absolutionē invalidā esse, quæ datur à Sacerdote nō examinato & approbato per Episcopū.

7. Eligere, & approbare summum Pœnitentiariū pro sua diœcēsi *Con. Tr. Sess. 24. c. 8.* quod in nostra Germania fieri non solet, forte quia religiosorum familiæ passim confessionibus audiendis incumbunt. *V. Tit. 4. §. 6.*

8. Parochias dividere, cum necessarium videtur: beneficia item ex dirutis ecclesiis ad alias transferre & pauperibus parochiis unite, aliaquæ his similia præstare, de quibus *Con. Tr. Sess. 24. c. 13. Sess. 21. c. 4. & 5. 7. Sess. 25. c. 13.*

9. Singulis annis Synodus diœcesanā celebrare *Co. Tr. Sess. 24. c. 2.* secundum antiquos Canones dist. 18 ubi c. 2. 3. & 4. ex Cœ. Niceno, Antiocheno, & Cabilenſi præcipitur episcopis ut bini conventus seu Syndodi quolibet anno habeantur proprie ecclesiasticas causas, & controversias definiendas.

10. Denique leges ferre potest convenientes, & necessarias suæ diœcēsi quæ madm. fecisse præ aliis *S. Carolum Borromæum Archiep. Mediolanensem Acta, & monumenta testantur V. quæ diximus in Proleg. §. 2. n. 3.*

§. VII. DE POTESTATE JURISDICTIONIS.

132

CLASSIS II.

De corrigendis abusibus.

I. **C**urandum Episcopo est, ut omnia Sacraenta ritè administrentur, & ne quid in decorum aut inordinatum in iis admittatur Con. Tr. Sess. 14. c. 3. Sess. 21. c. 5. Sess. 22. Decreto de observandis, & vitandis in celebratione Missæ. Item Sess. 25. Decreto de invocatione Sanctorum.

II. Item abusus in celebratione Missarum magno studio emendare conabitur, nimis primò, ne fiant paœta, conditio[n]es, vel illiberales exactiones Eleemosynarum, & quicquid pro novis Missis datur. Secundò, prohibebit, ne vagis & ignotis Sacerdotibus liceat Missas celebrare: publicè criminosis ne quidem interesse permetter. Tertiò. Non permittet extra Ecclesiam Missas celebrari, præterquam in Oratoriis à se, vel alio quopiam Ordinario approbat, & astantibus ritè pieq; ad audiendum compositis. Quartò interdicit, quicquid scurrile, & indecens est in Musica, & organis: item omnes actiones sœculares, vanæ colloquia, deambulationes, strepitus clamores, & quidvis aliud inordinatum in templo fieri, ut domus Dei debito cultu ac veneratione honoretur. Quintò tollit abusum, & superstitionem certi numeri Missarum, & candelarum. Sextò attendet, ne Sacerdotes incongruo tempore novis, & minimè approbatis ritibus aut ceremoniis in Missarum celebratione utantur. Con. Trid. Sess. 22. Decreto de observandis & vitandis in celebr. Missæ.

III. Prohibere deber, & proscribere

vulgatos quæstores Eleemosynarum Con. Trid. Sess. 5. c. 2. hominum genus vafrum, factum, & periculosum.

IV. Indulgentiarum aliarumque Sp[iritus] ritualium gratiarum publicationem deinceps fieri curabit per seipsum, adhibitis duobus è Capitulo debitiss temporibus, Et tunc licebit ei Eleemosynas, & oblationes charitatis subsidia colligere, nulla tamen prorsus mercede accepta, ut omnes intelligent cœlestes hos thesauros non ad quietum, sed animarum salutem ordinari. Con. Trid. Sess. 21. c. 9. & Sess. 25. decreto de indulg. Barb. hic & Tr. de Paroch. c. 16. n. 19.

V. Curabit, ut omnis superstitione in Sanctorum invocatione, reliquiarum, veneratione & imaginum sacrarum usus tollatur, omnis turpis qualitas eliminetur, omnis denique lascivia vitetur, ita ut procaci venustate imagines non pingantur, nec ornentur: & in Sanctorum celebratione ac reliquiarum visitatione homines comedationibus, atque ebrietatis non abutantur, quasi dies festos in honorem Sanctorum institutos per luxum & lasciviam agere liceat. Con. Trid. Sess. 25. Decreto de invocat. Sanctor.

VI. Prædicta omnia, & quæ eodem pertinent, Episcopus sollicitè curabit, ita ut nihil inordinatum, præpostorum, aut tumultuarie accommodatum, nihil profanum & dishonestum appareat. Ideo in templis nulla imago insolita ponenda, nulla nova miracula admittenda, nullæ novæ reliquiæ recipiendæ sunt sine Episcopi approbatione. Con. Trid. loc. cit.

ubi etiam quid in dubio faciendum, sit decernitur,

CLAS.

CLASSIS III.

De prædicatione Verbi Dei.

1. **O**MNES episcopi, Archiepiscopi, & Primates debent ipsi prædicare Verbum Dei, nisi legitimè impediti sint. Impediti suis sumptibus constituent viros idoneos, qui id munus præstent. *Con. Tr. Sess. 5. c. 2.* Hoc quia in Germania nostra non omnino servatur, mirum non est hæreticorum calumniis episcopos & Prælatos apud populum traduci. *Calv. l. 4. Inst. c. 4. n. 3.* portenti instar fuisse ait Vete. *u. n. 2.* v. si quis episcopus non prædicasset.

2. Parochos urgetur, ut saltem diebus Dominicis, & solennibus festis concionentur: tempore Adventus, & quadraginta singulis septimanis ter. *Con. Tr. Sess. 24. c. 4.* ubi additur diebus Dominicis, & festis pueros in singulis Parochiis fidei rudimenta, obedientiam erga Deum, & parentes diligenter ab iis, ad quos spectat, docendos esse.

3. Concionatores quoslibet examinare, & approbare debet, eorumque lapsus, & errores corriger, ac punire. *Concil. Tr. Leit.* Additur in *Sess. 5. cap. 2.* Regulares qui ad concionandum in templis sui Ordinis admissi & approbati à Superioribus sunt debere se personaliter cum licentia suâ episcopo præsentare, ab eoque benedictionem accipere, antequam prædicare incipiunt: pro aliis verò templis etiam ab episcopo approbando esse. *Rosella.*

V. Prædicator n. 1. Silvest. Ar-milla, & alii Summ. cod.

CLASSIS IV.

De foro Iudiciali.

I. **A**D Episcopum pertinent iudicandi, & definienda omnes controversiae de beneficiis, omnesque in iisdem defectus. *Con. Tr. Sess. 24. c. 20.* Sunt autem plurima, quæ in hac materia obvenire possunt, de quibus *V. tt. de Benefic.*

2. Ad eundem pertinent causæ criminales Clericorum. *Con. Tr. Sess. 14. c. 4. & 5. item Sess. 13. cap. 4. ubi de Clericorum degradatione. & c. 3. ubi de appellatione. & c. 5. ubi de obrepitius gratius contra episcopis sententiam agitur.* Cuiusmodi autem processus observandus sit in decernendis pœnis *Sess. 25. cap. 3. explicatur. Rosella. V. Episco-pus n. 1.*

3. Idem de Causis matrimonialibus discordum *Concil. Tr. Sess. 24. Can. 12.* si quis dixerit causas matrimoniales non spectare ad judices ecclesiasticos, anathema sit: *inixa c. Multorum 35. Qu. 6. c. 1. de cons. & affinit. c. Ex auditis de prescript. &c. Accep-tibus de excess. præl. Notat. Franc. Les in thes fo. eccl pag. 372.* quia matrimoniales cause arduæ sunt, ut tradit *Abb. in c. Manner. 6. de iure iur. non esse committendas inferioribus iudicibus, sed episcopo soli; adeoque privilegiatas censerit, ita ut si extra provinciam causa committatur, & pars contra quam erat commissa, paupertatem allegaverit, & vele probaverit, non teneatur extra provinciam litigate in se-cunda & tertia instantia, nisi adversa pars sumptus, & alimenta subministrate vo-luerit.*

4. Ad episcopum similiter pertinet ex-e-
cutio

curio ultimorum voluntatum, & visitatio
quotumvis hospitalium, & aliorum pio-
rum locorum, quamvis illorum cura ad
laicos spectet. *Con. Tr. Sess. 22. cap. 8.* *Idem*
in c. Tuano Greg. IX. assertit, præcipiens
episcopo cuidam, ut executores testa-
mentorum monitione prævia compellat
ad fidelem distributionem bonorum.
Idem in c. Ioannes clericus eo. tt. leges.

5. Cùm subinde lites oriuntur inter per-
sonas ecclesiasticas de loco, & præceden-
tiâ sive in choro, sive in processionibus,
funeribus, & simil. episcopus remota om-
ni appellatione, & non obstantibus qui-
buscunque componere debet. *Conc. Trid.*
Sess. 25. c. 13.

6. Eiusdem est suscipere causas merce-
dum, & miserabilium personarum etiam
civiles contra clericos quoscunque e-
xemptostam sacerulares, quam regulares
Con. Trid. Sess. 7. c. 14. Potest insuper episcop-
pus de causis civilibus ad se delatis iudi-
care, præseri, si mixti fori sint: Item sacer-
culares iudices in diœcesi suâ, si male iu-
dican, punire, causasque ad suum tribu-
nal revocare. Patet ex *I. ad Cor. 6.* & mul-
tis Veterum exemplis apud *Baronium An-*
no Cbr. 57.

7. Causas Capitularium extra Visitatio-
nem cum duobus de Capitulo iudicabit
Con. Tr. Sess. 25. c. 6.

8. Dispensationes à summo Pontifice
impetratas non admittet, donec summa-
riæ cognoverit eas vitio surreptionis care-
re. *Con. Trid. Sess. 25. cap. 5.* & *Sess. 22. c. 18.*

Zerola V. episc. V. Vicarius V. Visi-
tatio. Piasec Par. 2 c. 4. & alibi
St. Bonac. Barb.

CLASSIS V.

De officio Visitationis.

1. **E**piscopi tenentur quotannis visita-
re diœcesin suam sive per se, sive
per alios, qui idonei sunt. Visitanti pro-
curatio debetur. Si diœcesis magna, &
lata sit, biennio visitabitur. Causæ plures
sunt. *Prima*, ut sana doctrina conservetur,
& hæreses exscindantur. *Secunda*, ut mo-
res tam cleri, quam populi emendentur.
Tertia, ut disciplina ecclesiastica sanctifi-
catur, & scandala tollantur. *Quarta*, ut Sa-
cramentum confirmationis tribuatur.
Concil. Trid. sess. 24. cap. 3. & *sess. 23. c. 4.*
Jacob. De Graff. Par. 2. l. 2. c. 28. num. 8. &
sequi.

2. Regulares exempti à suis Prælatis vi-
sitandi sunt. *Concil. Trid. sess. 25. c. 20.* ubi
annotatur ex Declaratione Cardinalium,
hodie non omnes moniales pleno iure
episcopis subesse, secundum privilegia A-
postolica. De qua re agens prolixè *Rode-
ricus Tom. II. Q. 62.* docet, nullam ciu-
modi exceptione episcopis iniuriā fieri:
uti nec principibus sacerularibus, quando
aliqui per Imperatorem libertate donan-
tur.

3. Episcopus visitare potest omnes per-
sonas sacerulares de quibuslibet criminib-
us, ut de hæresi, perjurio, sacrilegio, Si-
monia, superstitione, cultu idolorum,
concubinatu, adulterio, peccato contra
naturam, usurâ, & similibus. *Concil. Trid.*
sess. 24. cap. 10. Eodem modo subiecti sunt
Regulares non exempti. Illi quoque, qui
alias exempti curam animatum gerunt.
Omnis item clerici sacerulares & Vicarii
curam

curam animarum habentes, cuiuscunque tandem sint Vicarii. Neque in his, ubi de motum correptione agitur, exemptio aut ulla inhibitio, appellatio, vel querela etiam ad Sedem Apost. interposita executionem impedire, aut suspendere debet. *Concl. Trid. sess. 6. cap. 2. & 4. sess. 7. cap. 5. & 7. sess. 21. c. 8. sess. 24. c. 9. 10. 11. sess. 25. c. 8. II. 20.*

4. Visitare potest, & debet quilibet pia loca non exempta privilegio Papæ, cuiusmodi sunt hospitalia, Collegia, Confraternitates, Fundationes, Montespietas, & horum similia. *Concil. Trid. sess. 22. cap. 8. sess. 25. cap. 8. & 9.* Tempa item, & res cultui divino consecratae, quæ sunt in locis non exemptis, ut Vasa, vestimenta, aliamque suppellestilem. Imaginas quoque pietatas, reliquias, epitaphia, omnemque structoram, ut nihil in ea relinquitur inordinatum. Huc etiam pertinent ecclesie in nulla dicæcensi sitæ. *Conc. Trid. sess. 7. c. 8. Deref. sess. 24. c. 9. & 10. sess. 25. decr. de invoc. Sanct.*

5. Maiora loca episcopus per se, minora per alios visitat. Familiarium & comitatus honestus erit, & modestus: cavebitque, ne expensis nimis graventur subditi. *Concil. Trid. sess. 24. cap. 4. Barb. in c. inter cetera xi. Q. 1.* In visitatione Regularium utriusque sexus nullus sacerdos ad Capitulum inducendus est. Reliqua de modo visitandi utiliter leges apud Anton. Roffam in *Dictionario Visitat. Mich Timotheum. Piasectum par. 2. c. 3. Rodericum II. Q. 5. lac. de Graff. l. cit.*

6. Dubitant aliqui, an episcopo licet familiam armatam habere ad exequendum genas delinquentibus constitutas. *Notas Piasecti pag. 128. cessare dubium*

in locis, ubi ecclesia coniunctum habet dominium temporale, adeoque in Germania Superiori tota, & Imperio Romano, ubi episcopi simul Principes sunt, & territoriorum sacerdotum habent; in aliis autem locis excusari posse si habeat armatam familiam episcopus, cautius facturam tamen ubi consuetudo non est, si in executione facienda non utatur propriis ministris ad evitandam offenditionem, & invidiā sacerdotium, sed utatur auxilio brachii sacerdotis, ita ut judex sacerdotis familiam suam armatam episcopo praestet. *c. 1. de off. ord. Innoc. & DD. communiter. Ad Franc. Leo in thesauro fo. eccl. c. 9. n. 19.* absolute pronunciat, licere episcopo pro exequenda sententia familiam armatam alere probatque. *1. ex antiquis Canon. c. Attendendum xvii. Q. 4 &c. H. qui eadem Qu. & alii nonnulli. 2. ex consuetudine, & observatione plurium locorum. 3 quia multa crimina sunt mixti fori, in quibus præventioni locus est. 4. ex Conc. Trid. sess. 25. c. 3 ubi decernitur in causis judicialibus ecclesiasticos judices posse, & debere contra quoscunque laicos procedere per multas pecuniarias, captionem pignorum, personarumque distinctionem faciendam per proprios vel alienos executores. Ex quibus sequi videtur armata manu uti posse ad verum contumaces: quod facile persuadabitur illis, qui extra milia equestri ad intulam sublati sunt. *V. Imm. Roder. Tom. IV pag. 149. Barb. de post. Episc. Par. 3. allegat. 105. Bozium**

l. 1. de iure scians cap. 9. cir. fin.

CLAS-

CLASSIS VI.

De specialibus quibusdam officiis.

1. IN Ecclesiis Cathedralibus Episcopus Lectorem Theologiae, & Grammaticae designabit: Regulares vero compellent, ut in monasteriis suis Theologum Lectorem habeant. *Concil. Trident. Sess. 5. cap. 1.* A Cardinalibus declaratum est, sufficere, si vel Scripturæ Lectio vell Scholasticae Theologiae doceatur. Vbi tam exigua est populi, & cleri multitudo, ut theologæ lectio haberi non possit, saltem Magistrum habeant, qui clericos aliosque Scholares Grammaticam gratis doceat, ut deinceps ad ipsa S. Scripturæ studia, annuente Deo, transire possint.

2. Ad Episcopum pertinet examinare, & approbare libros de rebus sacris scriptos & evulgandos: neque ulli licet imprimere, aut imprimi facere quosvis libros de rebus sacris sine nomine auctoris, neque illos in futurum vendere, aut apud se retinere, nisi prius examinati, approbatique fuerint ab ordinario, sub pena anathematis & pecuniae in Canone Conc. Lateran. novissimi apostoli *Conc. Tr. Sess. 4.* ubi additur, approbationem scripto dandam esse, quæ in fronte libri vel scripti, vel impressi authenticè appareat: idque totum hoc, id est, examen & approbatio gratis fiat.

3. Potestatem habet Episcopus quoslibet Notarios, etiam Apostolicos examinandi, approbandi & minus idoneos removendi *Conc. Tr. Sess. 12. c. 10.* quia ex imperitia Notariorum plurima damna, & multarum occasio litium oriuntur potest.

4. Seminario pro nutriendis studiosis

erigere debet iuxta formam à *Conc. Trid.* præscriptam *Sess. 13. c. 18.* Quod si Cathedralium, & aliarum ecclesiarum Prælati in Seminarii erectione, eiusque conservazione negligentes fuerint, ac suam portionem solvere detrectarint, episcopum Archiepiscopum, Archiepiscopum & Superiorum Synodus provincialis acriter corrumpere, eosque cogere debet. *Conc. Tr. l. cit.*

5. Si hæredes negligentes sint in execuendis ultimis voluntatibus, episcopus executionem in se recipiet. *Conc. Tr. Sess. 22. c. 8.* ubi inter Declarationes propriae quæstione, An episcopi ita sint piatum dispositionum executores, ut Archidiaconi, Diaconi, & cæteri inferioris non possint de iis cognoscere iuxta eorum consuetudines etiam immemoriales, Congregatio censuit, Episcopos cumulativè executores esse piatum dispositionum ad alios inferiores.

6. Ad Episcopum pertinet confirmatio novorum miraculorum, novarum imaginum, & reliquiarum. *Concil. Trid. Sess. 25. Decr. de invoc. Sanctor.* Singula igitur accuratè discutiet exhibitis theologiis aliisque peritis viris, num quod factum naturatur, arte, vel naturali modo fieri potuerit: quod facile dijudicari poterit comparatione facta cum veri miraculi natura, quod subiord in instanti fieri, & ex omni parte perfectum esse debet. c. *Sunt plures. de pœn. D. 3. Turrecr. ibi S. Thom. 3. p. Q. 44. a. 3*

7. Episcopus explorante debet voluntatem Virginum volentium religionem profiteri *Conc. Tr. Sess. 25. cap. 17.* quod Congregatio Cardinalium ita declarat: Virgines antequam ingrediantur monasterium adducantur ad matronas honestas,

PARS I. TIT. VII. DE EPISCOPIS;

737

fas, hęc sanguinē illis iunctas, nęc aliquo modo suspectas, ubi remoris omnibus ea, tum propinquis examinentur ab episcopo eum voluntates. Etenim omnimoda libertas requiritur in monasticę vitę delectu, pro qua libertate obtenta est causa cuiusdam dominę ad annullandam eius professionem metu factam. Anno 1586. men. Febr. V. infratt. 17. §. 1.

8. Curandum episcopo, ut omnia, quę de Regularibus à Conc. Tr. decreta sunt, in monasteriis suis diocesis serventur, idque non obstantibus privilegiis, tub quibuscumque verborum formis conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis Concil. Trident. Sess. 25. cap. 22.

9. Rationem exiger à Visitatoribus, quos misit, itemq; ab economis constitutis Sede vacante, & à pro visitatoribus piorum locorum. Con. Trid. sess. 24. c. 3. c. 3. Sess. 22. c. 9.

10. Solus episcopus decernit monitiones sub pœnā excommunicationis pro revelatione rerum perditarum, aut ablaturum diligentia exhibita consideratione, an expedit, non aliorum quorumcunque rogatu, sed secundū suam solius conscientiam. Con. Trid. sess. 25. c. 3. quia bonum temporalium amor infidus consilia-
tus est.

CLASSIS VII.

De his, in quibus agit ut Sedis Apostolica delegatus.

1. **E**piscopus, ut Sedis Apostolica delegatus agit in compellendis Abbatibus, Prioribus, & similibus, ut in mo-

nasteriis suis lectionem theologicam instituant ubi commodè fieri potest. *Conc. Trid. sess. 5. c. 1.*

2. In quibuscumque prædicatoribus, quando hæreles docent, amovendis & iuris ordine condemnandis. *Conc. Trid. sess. 5. c. 2.* ubi additur, cavendum, ne quis prædicator, vel ex falsis informationibus, vel alias calumniosè vexetur, iustinive de iis conquerendi occasionem habeat.

3. In corrīgēndis Clericis regularibus cuiuscumque ordinis extra monasteria degentibus, & clericis sacerdotibus cuiuscumque privilegii personalis titulo se tuto præsumēntibus, si deliquerint *Conc. Trid. sess. 6. c. 3.* quod Congregatio Cardinalium declarat, locum habere in omnibus Regularibus, quidegunt extra Monasterium etiam cum licentia suorum Superiorum, ita ut si deliquerint, puniri queant à locorum, Ordinatiis.

4. In non admittendis facilemē impetratis privilegiis reorum post inchoatum iudiciale processum ad eorum condemnationē. *Conc. Trid. sess. 13. c. 5.* quod etiā extendit ad quoslibet facinorosos *sess. 14. c. 4.*

5. In visitandis monasteriis, commendatis, Abbatibus, Prioribus, & Præposituris, in quibus non viget regularis disciplina, itemque beneficiis curatis & non curatis, sacerdotibus aut regularibus, qualitercumq; commendatis etiam exemplis, idque singulis annis. Si autē vigeat in illis regularis observantia, monebit Superiores, ut eā secundū statuta sua observent, & nisi intra ex menses fecerint, episcopus curabit, ut fiat. *Conc. Trid. sess. 21. c. 8.*

6. In tollendis quibuscumque abusibus, qui in celebrationē Missæ obvenire possunt, de quibus supra *Conc. Tr. Decr. de obser.*

S

obser.

§. VII. DE POTESTATE IURISDICT.

738

absent. & evit. in celeb. Missar.

7. In recognoscendis dispensationibus à Sede Apostolica impetratis extra iudicium Con. Tr. Sess. 22 c. 5. Nullibi fraudum opulentior Sege.

8. In Notariis examinandis, & si imperiti deprehendantur, deponendis Con. Tr. Sess. 22 c. 10. quis, ut Bald in Consil. 6 dixit, Notariorum ignorantia destruit totum mundum.

9. In visitandis beneficiis in ecclesiis nullius certæ dicæcisis. sicut autem proximioribus. Con. Trid. Sess. 24 c. 9.

10. In exercenda iurisdictione in omnes clericos, quomodo libet privilegiatos, nisi habitent intra septa alicuius Ordinis approbati, aut nisi religionem profestant Con. Tr. Sess. 24 c. 11.

11. In punienda quacunque Simonia admissa in beneficiis, non obstantibus quibuscumque statutis, Constitutionibus, consuetudinibus etiam immemorialibus. Con. Trid. Sess. 24 c. 14.

12. In constituenda clausura Monasterium, adhibito etiam, si necesse fuerit auxilio brachii laiculatis Con. Tr. Sess. 25. c. 5. de Regulari.

13. In gubernandis monasteriis Monasterium Sedi Apostolicæ immedia: tibet, & in sua dicæcisi constitutis Con. Tr. Sess. 25. c. 9. de Regulari. quod de gubernatione spirituali tantum intelligitur.

14. In recognoscendo & dijudicando pure patronatus diversorum Co. Tr. Sess. 25. c. 9. de reform.

15. In suspendendis beneficiis Concupinariis notoriis, & post primam correctionem perseveratibus aut relabentibus: si obstinati maneat graviore poena castigandis. Con. Tr. Sess. 25. c. 14. Congregatio

Cardinalium addit, episcopū contra prædictos Concubinariis procedere posse de iure non expectata forma textus citati capit. Est enim intolerabile peccatum. Item contra omnes procedere posse etiam incarcerando, quando timetur de fuga iuxta traditam formam in c. 6. huius sessionis, id que absque monitione prævia. V. Prædict. Crimin. Diaz. c. 80.

§. VIII.

Satis sit dubius quibusdam circa potestatem episcoporum.

DVB. I. An episcopus subditos suos ab heretico absoluere possit?

R. Concil. Triden. Sess. 24. c. 6. episcopis concedit facultatem absoluendi suos ab crimen heretici occulte in foro conscientiae: at Congregatio Cardinalium num. 7. declarat, iam neque episcopum, neque Inquisitorem in foro conscientiae hominem hereticum absoluere posse, licet facultas haec ipsis à Concilio Triden. concessa sit, idque propter Bullam Pii V. secundum Cœnam Dni. Insuper Decetato Concilii derogatum esse non tantum in crimen heretici, sed in omnibus etiam casibus comprehensis in dicta Pii V. Bullâ. Navar. cap. 27. num. 265. Piasco. Par. 2. cap. 1. pag. 98. Zerola Par. 1. V. absolutionum. 4. Az. 1. lib. 8. cap. 8. Q. 10. Em. sa. V. Heresies. 13. Fill. 17. 7. c. 10. num. 287. Suarez. V. disp. 30. Sess. 2. num. 7. & V. disp. 43. Sess. 1. num. 7.

NOTA. Hanc Cardinalium declaracionem Henr. lib. 13 cap. 27. num. 6. Lit. Q. in fine Comm. ait factam esse tantum pro locis Romæ vicinis. Quod si verum est, Germaniæ episcopi beneficio Concil. Trid.